

Iratxe Sorzabal mod Frankrig (sag nr. 194/2001 af 3. maj 2005)

Sagsfremstilling:

Den spanske statsborger og basker Iratxe Sorzabal rejste i 1997 til Frankrig som følge af sin frygt for at blive arresteret og torteret af de spanske sikkerhedsstyrker. I november 1997 blev klageren anholdt af det franske politi. Hun blev varetægtsfængslet af en domstol, idet hun var blevet tiltalt for at have været i besiddelse af falske dokumenter samt deltagelse i en kriminel bevægelse. Den 12. februar 1999 blev klageren idømt 3 års fængsel. Den 31. august 1999 udstedte det franske indenrigsministerium en udsendelsesordre på klageren. Den 12. oktober 1999 stadfæstede en appeldomstol dommen af 12. februar 1999. Klageren fik endvidere indrejseforbud i 5 år. Klageren blev den 28. oktober 1999 udsendt til Spanien. Efter sin tilbagevenden blev klageren angiveligt udsat for tortur af de spanske myndigheder i 2001.

Påstanden:

Klageren gjorde gældende, at der på tidspunktet for hendes udsendelse til Spanien var væsentlige grunde til at antage, at hun ville blive udsat for tortur i hjemlandet.

Klageren havde til støtte herfor anført, at hun søgte tilflugt i Frankrig på grund af frygt for tortur i Spanien. Endvidere havde hun anført, at hun blev dømt af de franske myndigheder, idet hun var medlem af ETA. Endelig henviste hun til, at Spanien ikke havde anmodet om udlevering.

De franske myndigheder gjorde gældende, at de voldelige forhold samt hendes medlemskab af "Ibarra" kommandoen, som udgjorde grundlaget for, at klageren efter sin tilbagevenden til Spanien blev tilbageholdt og angiveligt udsat for tortur, ikke var kendt af de franske myndigheder på tidspunktet for hendes udsendelse af Frankrig. Endvidere henviste Frankrig i den forbindelse til, at klageren først blev tilbageholdt ca. 17 måneder efter hendes udsendelse af Frankrig.

Torturkomitéens bemærkninger:

Komitéen fandt ikke, at Frankrigs udsendelse af klageren til Spanien udgjorde en krænkelse af artikel 3.

Komitéen udtalte, at det afgørende for, om Frankrig havde krænket konventionens artikel 3, var, hvorvidt de franske myndigheder, på tidspunktet for udsendelsen af klageren til Spanien, kunne have indset, at klageren ved udsendelsen ville blive sat i en reel risiko for at blive udsat for tortur.

Komitéen bemærkede for det første, at der, fra klageren blev udvist af Frankrig og til den angivelige tortur fandt sted, gik 17 måneder. Endvidere lagde Komitéen vægt på, at klageren ikke i tilstrækkelig grad havde kunnet sandsynliggøre, at der bestod en årsagsforbindelse mellem selve udsendelsen af klageren og den angivelige tortur, hvorfor Frankrig ikke havde krænket artikel 3 ved at udsende klageren.